

DOKOŘÁN

KVĚTEN
2023
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

Čas od času se setkávám s kvazi anekdotou, která říká, že u nás (myslím tím v České republice) rozumí sportu, zdravotnictví a kultuře každý, protože každý někdy v životě sportoval, každý byl alespoň jednou u doktora a každý se někdy ocitl na koncertu nebo zavítal do divadla. A vzhledem k tomu, že někdy zajdu do hospody, tak bych k tomu ještě přidal i politiku.

Vždyť člověk je od přírody tvor kritický, a tak se vyjadřuje k mnoha věcem, i když o nich má prachbídne povědomí. Mnozí dokonce cítí jako svou povinnost vyjadřovat se, i když o daném oboru nevědí vůbec nic. Stačí třeba zajít na fotbalový zápas a naslouchat různým „odborníkům“, kteří se s despektem, ba přímo urážlivě vyjadřují k hráčům na trávníku. S kelímekem piva v ruce pokřikují své rady typu: „...seš pomalej! Nestáháš!“ na ty, kteří by jim v běhu na sto metrů utekli o půl kilometru. Sám jsem to jednou (dodnes se za to stydím) zažil, když jsem poprvé viděl na vlastní oči hrát světovou tenisovou hvězdu Ivana Lendla a podívoval jsem se, jak to, že tamten míč zkazil nebo jiný nedoběhl... vždyť to bylo pro mě, člověka jenom pár metrů od něj vzdáleného, tak jednoduché! (Tenis hraju dodnes už od dětství, ale nikdy, ani ve své nejlepší formě, bych mu nemohl ani na okamžik konkurovat.) Od té doby, když mám nutkání se k čemukoliv, čemu nerozumím, vyjádřit, připomenu si ten trapný okamžik, kdy jsem se povyšoval nad Ivana Lendla, a velmi rád použiju starou moudrost, která napovídá: „*mlčeti zlato.*“

Lidská společnost už dávno selektuje jednotlivce podle jejich schopností v systému, který nazýváme dělbu práce tak, že nakonec, jak se zpívá v jedné písni Jana Wericha: „*Ten dělá to a ten zas tohle...*“ Postupná specializace různých činností pak pro jejich výkon vyžaduje skutečné odborníky, kteří musejí své obory dlouhá léta studovat, trénovat či cvičit (atp.), aby je mohli odpovědně vykonávat.

Bohužel jsme dnes obklopeni lavinami názorů, že ti druzí to dělají špatně. Houfy expertů se vyjadřují ke všemu možnému s potřebou zpočtybňovat jakýkoliv krok „těch jiných“. Nedávno jsem si říkal, jak by bylo pro mnohé z nich užitečné, kdyby bylo možné je za všechnu tu jejich opovážlivou drzost, kdy hrubě urážejí své poctivé se snažící bližní, přinutit „za trest“

k tomu, aby alespoň na dva dny dostali zodpovědnost řídit třeba hospodu nebo nemocnici nebo orchestr nebo stát...

Kdysi mi pan profesor Milan Lukeš (první ministr kultury po sametové revoluci) řekl krásnou moudrost: „*Víš, Stanislave, v naší zemi je velmi mnoho lidí, kteří mají třeba i dobré myšlenky, ale zároveň po-*

strádají jakoukoliv schopnost je uskutečnit. Jenom sedí a „melou“. My v divadle musíme svou ideu nakonec vždy materializovat.“ A v tom je ten podstatný rozdíl mezi těmi, kteří své myšlenky s plnou zodpovědností přivádějí na svět, a těmi, kteří výsledky jejich práce zatracují.

Prosím tedy všechny samozvané experty o trochu úcty k práci jiných. Pokuste se vžít do jejich uvažování, proč dělají zrovna to, co dělají. Pochybuju, že by kromě zločinců šlo poctivým lidem o cokoli jiného než o prospěch bližních.

Ovšem, a tím si nechci protiřečit, však samozřejmě nemohu opomenout tu smutnou skutečnost, že se někdy do pozic, v nichž by měli předvést své vědomosti, svůj talent či své umění, dostanou lidé, kteří na ně svými dispozicemi absolutně nestačí... i to jsme zažili a zažíváme.

Asi bych měl nakonec napsat něco pozitivního, takže: přijďte si spravit náladu k nám do divadla. Vězte, že si u nás vážíme poctivé práce vás všech a že se maximálně snažíme o totéž.

Za všechny své kolegy

Stanislav Moša, ředitel MdB

Ani před premiérou muzikálu *Velká ryba* (*Big Fish*) nemohla chybět tisková konference.

Stalo se...

Premiéru komedie *Hvězda v pasti* jsme tradičně oslavili v našem Divadelním klubu.

Plakát pro letošní premiéru na Biskupském dvoře jsme vyrazili fotit přímo k „brněnskému drakovi“.

Stále pokračujeme v natáčení talk show *MdB Klub*. Můžete být hosty přímo v Klubu nebo sledovat jednotlivé díly na YouTube.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Soutěž se židlí Jana Skácela

Vracíme se po čase s hádankou, kdo se tentokrát vyfotil u židle Jana Skácela, která je na památku brněnského rodáka umístěna v našem Divadelním klubu. Pokud znáte správnou odpověď, sledujte náš Facebook, přidejte se do soutěže a můžete doufat, že právě vy vyhrajete nějaké hezké divadelní ceny. **Sledovat naše sociální sítě se vyplatí!**

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

CARent

A portrait of Lukáš Janota, a young man with short brown hair, wearing a dark blue long-sleeved shirt. He is resting his chin on his hand and looking thoughtfully at the camera. The background is dark and out of focus.

Lukáš Janota

Měl jsem štěstí na úžasné rodiče

Lukáš Janota v současné době prožívá velmi hektické období. Zkouší totiž jednu z hlavních rolí muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*. Hraje tam tatínka hlavního hrdiny, Edwarda Blooma. Muž, jenž ovlivnil svého syna nekonečnou fantazií. Ale nejen o této roli jsme si společně povídali. Lukáš je totiž i skvělým muzikantem a skladatelem. A tato jeho část života mě zajímala také. Ale nejdřív Edward Bloom.

Edward je člověkem, který svého syna ovlivnil svou obrovskou fantazií. Jak vidíš ty tuto postavu? Prožil ta dobrodružství nebo si vymýšlí?

Jako obchodní cestující je neustále pryč od rodiny. A když se vrací domů, snaží se svého synka zabavit, omámit ho svými příběhy. Ty jsou však evidentně mnohokrát nafouknuté do bájných rozměrů. Jeho syn Will však není vždy ochoten na tyto báchorky přistoupit a touží po faktech. Těch se mu však nikdy přesně nedostane. Edward není vůbec jednoznačná postava. V současné době jsme v takové fázi zkoušek, že nemám vlastně sám pro sebe ujasněno, co si mám o něm myslet... Zatím jsem ve fázi pozorování. Teprve si k Edwardovi cestu hledám. Je na něm zajímavé, že není ani kladas, ani vyložené záporák. Je tak trochu bláznivý, samolibý i sebestředný, ale zároveň milující a laskavý. Jako otec svými fantazijními příběhy syna ovlivňuje a nechápe, že on tím vlastně dost trpí. Svého tátu nechápe a nemůže si k němu najít cestu. Jsou jako oheň a led. Byť na samém závěru, až se syn sám stane otcem, některé věci pochopí.

Trochu jsi mi nahrál, protože ty sám jsi otcem dvou dcer. Dostal ses už do situace, kdy jsi pochopil svého otce? Dal jsi mu zpětně za pravdu? Nebo to nebylo vůbec třeba, protože jste prostě tyto problémy nikdy neměli?

Určitě. Teď mě nic konkrétně nenapadá, ale všeobecně tomu tak je. Měl jsem štěstí na úžasné rodiče, kteří byli velmi otevření a dávali mi velkou volnost. Ale i já si pamatuju, jak pro mě byly některé věci nepochopitelné a zásadně jsem s nimi nesouhlasil. Časem jsem pak změnil názor. Ale to je přirozené a musí si tím projít každý mladý člověk. Zajímavé je, že můj táta byl taky často pryč. Jako muzikant jezdil hodně do zahraničí. Nehráli jsme fotbal ani tenis ani hokej.

Ale zase mě přivedl k mé velké lásce – hudbě. Nebyli jsme nikdy výrazní sportovci, ale jsme vášniví lyžaři.

Když si to tak zpětně analyzuju, tak největší problém jsem jako dítě měl s tím, že mě jako dítě brali a můj názor nic neznamenalo. A že já měl názor na všechno, to zase jo. Bažil jsem po vzorech a po přirozených autoritách. Většinou to však byly autority vynucené a těmi jsem pohrdal. Nu což, mám to tak doteď. Mládí jsem měl divoké a krásné, skvělou sestru, se kterou jsme zažili nespočet dobrodružství, a nic bych neměnil. Jsem tam, kde jsem, tím, kdo jsem, a myslím, že to není vůbec ostuda. Ačkoliv bych si samozřejmě přál být mnohem lepší ve všem. Vždy.

Narodil ses ve Zlíně a jako dítě jsi navštěvoval místní folklórní soubor Valášek. Myslíš si, že tě folklór ovlivnil v tvé muzikantské práci?

Jistě nějak ano. Minimálně v tom, že jsem začal zpívat. Se sestrou jsme navštěvovali Valášek, protože pocházíme z muzikantské rodiny. I když nebyli všichni profesionální hudebníci, muzikální byli vesměs všichni. Táta byl klarinetista, saxofonista, pedagog, můj děda hrál na baskřídlovku, trombón, byl kapelník dechovky. Všichni jsme byli tou hudbou hodně protknuti. Děti se vedly k hudbě. Už základní školu jsem absolvoval v experimentální třídě, která byla zaměřena na hudbu. Měli jsme tam od druhé třídy povinný jeden nástroj. Původně jsem měl hrát na trombón, ale nakonec zvítězil klarinet. A moje sestra, ačkoliv se tomu dnes vůbec nevěnuje, je velice hudebně nadaná. Vždycky jsem měl k folklóru blíže než k dechovce. Když jsem chodil na konzervatoř, byly tam tři základní hudební proudy – klasika, dechovka a cimbálka. Cimbálka je mému srdci nejbliže, ačkoliv jsem se jí nikdy intenzivně nevěnoval. Vždy mě lákaly nové formy

a moderní hudba. Jazz, blues, soul a podobné žánry. Na to však nebyla konzervatoř určená a ani příliš vybavená, takže jsem musel hledat jinde. Bohužel to byla ještě doba, kdy se informace o jazzových principech šířily v Kroměříži prostřednictvím černobílé kopie Levinovy *Jazzové teorie*, kterou si muzikanti půjčovali mezi sebou. Dnes je všechno na YouTube.

Jsi autorem hudby ke čtyřem našim inscenacím – Podivný případ se psem, Santiniho jazyk, Bella Figura a Eliška/Rejčka. Jak přistupuješ k tomuto žánru? Je důležité, o čem inscenace pojednává?

Na to asi nemohu jednoznačně odpovědět. Je trochu složitě přesně popsat princip tvorby tak, jak se to děje. Nikdy nepracuju na principu pouhého konceptu. Nejsem ten typ, který by třeba vysypal čočku na mapu a pak podle zalidnění států a počtu ulpěných kuliček čочки na nich počítal rytmy a konstruoval melodie. Mám rád experimentální tvorbu, ale rád ji přenechám jiným. Tvořím emocionálně a spontánně. Z toho se však klidně zrodí i koncept. Je to trochu zamotané.

Miluju moment vzniku nápadů a splynutí energií lidí. Synergie. To je něco, čeho se nemůžu nabažit. Chci to dělat stále a furt. Chci vymýšlet a tvořit, skládat a vyrábět. Pravděpodobně je to pro mě větší stimul než herectví samotné. Jsem tvůrčí typ, mám milion nápadů za minutu, a když je někdo chce poslouchat, je to pro mě největší odměna. Ale člověk se musí nějak etablovat, aby byl někdo ochoten poslouchat jeho názory. Musí se nějak osvědčit. Já mám tuhle fázi už asi za sebou, ale je to zatím jen osvědčení první kategorie a kategorií jsou stovky až nekonečno, takže si přeju hodně štěstí a zlepšování se.

Herectví jsi ale vystudoval.

To ano, ale pořád si uvědomuji, jaké je to štěstí. A navíc, já to neměl v životě tak jednoznačné, že bych od mládí šel za jasným cílem – budu muzikálový herec. To ani náhodou. Já jsem utíkal od nejistoty. Po absolvování konzervatoře jsem zjistil, že nemůžu zůstat jen průměrný klarinetista. Protože vím, že nemůžu hrát v orches-

tru, a také vím, že nemůžu dělat klasickou hudbu. A to, co jsem chtěl dělat, mi škola neumožňovala. Stále jsem se hledal a shodou okolností bývalá studentka konzervatoře Dita Halová – ta se provdala někam do Anglie a vůbec nevím, kde je jí konec, zdravím tě, Dito – tehdy studovala v Brně na muzikálovém herectví a řekla mi, abych to zkusil. A protože mé ukončení konzervatoře bylo trochu chaotické – musel jsem opakovat čtvrták a pak se zrovna ročník muzikálu neotevíral – pořád jsem se hledal a pak jsem zcela neinformován, do čeho půjdu, dal přihlášku na JAMU, šel na zkoušky a k mému velkému údivu mě přijali. Což můžeme přisoudit asi mému talentu a připustíme i fakt, že kluků byl vždycky nedostatek, takže jsem měl prostě genderovou výhodu. Dívčám se tímto omlouvám, ale u nich je prostě mnohem větší konkurence. Ovšem dostat se na školu je jedna věc, ale vystudovat ji je věc druhá. Mohu odpovědně říct, že teprve na JAMU jsem skutečně začal poprvé v životě pořádně studovat. Protože to bylo tak náročné, že to jinak nešlo. Od rána do večera jsme trávili čas ve škole. Ale mě to naprosto pohltilo, ačkoliv jsem stále nebyl úplně přesvědčený, že bych se měl stát muzikálovým hercem a dělat divadlo. Ale ta kombinace oborů – tanec, zpěv a herectví – byla pro mě hrozně naplňující. Už ze mě tanečník nikdy nebude, ale průpravu mám a bylo to fenomenální. A jednu skvělou tanečnici jsem si vzal za ženu a ta to zatancuje za nás oba.

Ty jsi v rozhovoru v naší talk show o sobě řekl, že jsi takový desetibojař. Že umíš od každého něco, ale nic pořádně, takže ti tato multižánrovost ve studiu musela obrovsky vyhovovat.

Studium na JAMU mi spíše dodalo disciplíny do desetiboje. A i když už jsem se s tím tak nějak srovnal, stále mě pronásleduje jedno rčení: „*It is better to go deep and narrow than wide and shallow.*“ (Je lepší jít úzce do hloubky než široce do mělkiny.) Ale tak desetiboj je taky olympijská disciplína, ne? Takže dobrý. Jsem v pohodě, jak říká Edward Bloom – má postava z *Velké ryby*.

S režisérem Igorem Ondříčkem na zkoušce inscenace *Eliška/Rejčka*

Jednou z tvých rolí je také třeba Edward Fairfax Rocherster v *Jane Eyrové*. Musím říct, že je opravdu divácký zážitek vidět tě na jevišti v této roli.

Děkuji za poklonu. Je to nádherná role. Celé tohle skvělé představení je souhrn hned několika aspektů. Podařila se zde neuvěřitelná symbióza herecká, pěvecká, režijní. Každé představení je zážitek.

To tedy rozhodně, stejně tak jako tvé účinkování v koncertu VIVA "LALALA" RE-PUBLIKA, kde naprosto fenomenálním způsobem zpíváš slavnou *Lady Carneval*. A je to někdy lepší než od Gotta.

Opět děkuji za poklonu, ale Božskému Kájovi se jen tak někdo nevyrovná. Asi to zpívám vcelku slušně, ale když mi někdo řekne, že je to lepší než Karel Gott, nezbyvá mi než to brát trochu s rezervou. Až budu v sedmdesáti letech zpívat před skákajícím davem na Rock for People tak, jak jsem toho byl u Karla Gotta svědkem, pak si budu plácet na rameno. Nicméně s touto písní mám spojen jeden velmi nepřijemný

zážitek. Zpíval jsem na oslavě sta let trvání OSA v pražském divadle Karlín. Šlo o televizní natáčení nebo dokonce přímý přenos, už ani nevím. Ale každopádně tři dny před tím měl Karel Gott pohřeb. Navíc jsem byl nemocný, a nakonec to za moc nestálo. Včetně toho, že jsem spletl text. Nerad na to vzpomínám.

Když jsi tak skvělý skladatel, kdy napíšeš muzikál?

Helenko, ty mě máš příliš ráda. Nejsem skvělý skladatel, jsem skladatelův věčný učeň. A s muzikálem se uvidí. Až najdu parťáka. Libretistu. Ve dvou se to lépe táhne a já věřím, že synergie má větší sílu. A pokud jsem zatím dělal s někým, s kým jsem si pracovně vyhovoval, vždy z toho šla neuvěřitelná síla a bavilo mě to. A já věřím, že se to ještě jednou stane... Koneckonců jsem už jeden malý studentský muzikál napsal... *Figarku* v Divadle na Orlí.

A ta byla vynikající!

Mám ji rád a mám na ni hezké vzpomínky. Děkuji.

Na čem teď pracuješ? Myslím tvoji práci mimo divadlo?

Teď je hlavní moje role ve *Velké rybě*. Přípravoval jsem se na velký koncert filmové hudby v Praze, ale raději jsem jej přenechal Honzovi Fantovi, protože mi to zasahovalo do zkoušení a teď je každá minuta drahá. Oslovil mě kamarád Ondra Ruml, abych mu napsal pár věcí na novou desku. Pár jsem mu jich poslal a zdá se být zatím spokojený, což mě moc těší. Spolupracuji také s *B-Side Bandem* a dál se uvidí. Rýsuje se nějaká scénická hudba se Stanem Slovákem. Ale v tuto chvíli jsem jedna „velká ryba“. Jdeme do generálového týdne a budu potřebovat všechny mozkové buňky na tento úkol, takže všechno ostatní jde stranou.

Jak odpočíváš?

V době jako teď odpočívám v noci, když spím. Přes den na to není moc čas. Musím se hodně připravovat, učím se texty, chodím na zkoušky, učím se choreografie. Ale jinak se snažím být v odpočinku aktivní. Já mám vždycky co dělat, takže se rozhodně nenudím. Ale taky mám chvíle, kdy prostě nedělám nic, což většinou bývá, když holky usnou a já místo spánku zapnu seriál nebo koukám, jak někdo vyrábí něco na soustruhu a tak. Jo, to mě baví, dívat se, jak šikovní kluci dělají nějaké děsně super věci na YouTube. Hlavně mám úžasnou ženu a dvě krásné a šikovné dcerky. Takže odpočívám také s nimi. Musím se pochlubit... moje dcera Lili, která chodí teprve do první třídy, dnes vyhrála druhé místo v soutěži v angličtině. Jsem hrozně pyšný. Se Svetlankou máme tento jazyk hrozně rádi, já v něm čtu, trochu hůř už mluvím, na rozdíl od Svetlanky. Ale oba jsme vedli děti k tomuto jazyku a výsledky už tu jsou.

Ještě jsme s Lukášem probrali dětičky a jejich úspěchy, ale nakonec musel Lukáš spěchat na další zkoušky. Takže moc děkuji za skvěle strávený čas a přeji, ať se daří nejen na poli hereckém, ale také hudebním!

Text: Helena Brzobohatá

Derniéra 6. dubna na Činoherní scéně

FESTIVAL DOKOŘÁN

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2023

9.-13. ČERVNA

Geisslers Hofcomoedianten, Praha

Helena Koblischková, Tomáš Hanzlík, David Hlaváč

PUDL A PUDR

opera-disco muzikál

Jeden je básník, druhý skladatel. Poznali okázalost karnevalů, slávu komedie i lesk italské opery. Divadlo mají v srdci i pod kůží a k tomu podědili geniální talent. Ale co s ním v Praze sedmnáctého století? Příběh bratrů, kteří potřebovali splatit otcův dluh, a proto (ne)ovlivnili dějiny českého barokního divadla.

Oceňovaný pražský nezávislý soubor v duchu svého hesla „Let's Barock!“ připravil osobitého křížence starého i nového, současnou barokní hru, okouzující disco-operu.

Režie: Petr Hašek

Stadttheater Ingolstadt (Německo)

Wolfgang Böhmer, Peter Lund

FRANKENSTEINOVA NEVĚSTA

dramatický muzikál na frankensteinovské téma

Henning se po rozvodu a s novou partnerkou Marií snaží zachovat v rodině klid a stabilitu, což se mu celkem daří – jeho současná a bývalá žena spolu vychází dobře, děti jsou ochotny „novou matku“ přijmout. Vše se změní ve chvíli, kdy Marii diagnostikují neoperovatelný nádor na mozku. Většina lékařů jí dává maximálně tři měsíce života, ale jeden z nich navrhuje dosud nevyzkoušenou léčebnou metodu,

při níž se část mozku nahradí elektronickým implantátem.

Původní muzikál na motivy frankensteinovského mýtu vznikl přímo pro ingolstadtské divadlo. Výsledkem je strhující dílo o klíčových tématech známého románu Mary Shelleyové: překonání smrti s pomocí vědy, odpovědnost za vlastní činy a v neposlední řadě láska. Hraje se v němčině s českými titulky.

Režie: Peter Lund

Divadlo Alfa, Plzeň

Vít Peřina, Tomáš Dvořák, Ivan Nesveda

POZOR, ZORRO!

rodinná loutková komedie o populárním hrdinovi, pro děti od 6 let

Divadlo Alfa pokračuje ve spanilé hrdinské loutkářské jízdě! Tentokrát zaměstná kolem osmi desítek loutek a bude znít v rytmu živé hudby mexických mariachi. A kdo to bude tentokrát?

Prapředek maskovaných superhrdinů, Zorro mstítel, znovu v akci! Ochrání muž s černou maskou vesničany před útliskem padoušského mocipána? Získá si přitom srdce spanilé Lolity? A kdo se vlastně skrývá pod maskou Zorra?

Dobrodružná loutková komedie s minimem slov, ale zato spoustou akce a živé muziky.

Režie: Tomáš Dvořák

Zagrebačko gradsko kazalište Komedija (Chorvatsko)

Tim Rice, Andrew Lloyd Webber

JESUS CHRIST SUPERSTAR

rocková opera

Jesus Christ Superstar nesporně patří k muzikálům, které není třeba nikomu představovat. Proslulou rockovou operu, která osobitě líčí posledních sedm dní života Ježíše Krista, tentokrát nabídne našemu publiku v monumentální inscenaci soubor záhřebského Divadla Komedija. Hraje se v angličtině s českými titulky.

Režie: Damir Lončar

Východočeské divadlo Pardubice

Joseph Stein, Stephen Schwartz

PEKAŘOVA ŽENA

muzikálová komedie o síle lásky

I maličkost může být událostí, pokud žijete v zapadlé vesničce, kde je jeden den jako druhý a jejíž obyvatelé nemají nic jiného na práci než klevetit a vzájemně se hašteřit. A tak příjezd nového pekaře způsobí skutečné pozdvižení, zvláště když má okouzující ženu, která by mohla být jeho dcerou. A co teprve, když zpočátku idylické manželství najednou visí na vlásku, protože mladá pekařka podlehne místnímu svůdci a pekař ze žalu přestane péct? Katastrofa! Vesničané pochopí, že jejich chléb je v ohrožení, a napnou všechny síly, aby zachránili teplo rodinného krbu a své bochníky. Děj muzikálu inspirovaného stejnojmenným filmem francouzského režiséra Marcela Pagnola se odehrává v polovině 30. let, kdy Evropu doslova zaplavil francouzský moderní šanson.

Režie: Petr Gazdík

Divadlo v Dlouhé, Praha

Emanuel Schikaneder, Wolfgang Amadeus Mozart

KOUZELNÁ FLÉTNA

magický singspiel

Kouzelná flétna je vedle Shakespearova *Hamleta* a Leonardovy *Mony Lisy* pokládána za jedno ze tří největších enigmatických děl naší kultury. A skutečně původ námětu a libreta je zahalen tajemstvím. Je kompilací mnoha motivů a postav známých i méně známých příběhů. O výklad se pokouší po celá staletí mnoho teoretiků umění včetně egyptologů. Nám ale postačí, že jde o nebyvale křehkou, a především magickou zpěvohru, která vás dojme, pobaví i připraví o rozum. A pak je tu ještě ten MOZART, kterému prý tolik rozumíme!!!

Režie: SKUTR

Divadlo J. K. Tyla v Plzni

Michael Kunze, Sylvester Levay

ELISABETH

romantický muzikál

Podmanivý příběh nešťastné ženy, která „pouze“ žila na nevhodném místě a v nevhodnou dobu, slibuje velkolepou divadelní podívanou ještě umocněnou působivou hudbou. Celosvětově úspěšné dílo představuje životní osudy císařovny Alžběty, zvané Sisi, v nichž se prolínala láska, nenávisť, radost i smrt. Romantický a zároveň tragický příběh nekonformní manželky císaře Františka Josefa I. na konzervativním vídeňském dvoře se odehrává na pozadí dramatických událostí upadajícího mocnářství.

Režie: Lumír Olšovský

NoD, Praha

Janek & Natálka & kol.

THE LEGEND OF LUNETIC

nostalgický výlet do devadesátek

Byl jsi malý dítě a pořád si jen hrál. Vzpomínáš?

Příběh nejúspěšnější kapely v dějinách české hudby.

Příběh kapely, která vznikla omylem, a příběh generace, která na ní omylem vyrostla. Příběh, který ti dává naději, že i když se narodíš v Mostě, pořád se můžeš stát legendou. Čtyři zástupci jedné generace pátrají po původci svého zničeného vkusu. A pod nánosem devadesátkových cetek nalézají děsivou pravdu. Dne 27. února 1995 vstoupil do atmosféry zvláště jasný meteor, jehož úlomky dopadly do Čech a Moldávie. Ve stejný den vznikly skupiny *Lunetic* a *O-Zone*. Náhoda?

Režie: Janek Lesák

Dagmar Křížová

Svoboda pro mě má zásadní význam

Setkání s temperamentní energickou herečkou Dagmar Křížovou bylo naplněno tolika zajímavými informacemi, že není třeba rozhovor natahovat dlouhým úvodem. Se zaujetím a elánem se totiž rozpovídala nejen o vztahu ke svým rolím, ale i knihám, oceněním, inspirující profesorce a plánech do budoucna.

Za šest let v angažmá máte na kontě řadu výrazných rolí – komické a bláznivé i vážné a zdrženlivé. Kam na této škále řadíte Jenny Hill z muzikálu *Velká ryba* (*Big Fish*)?

Jenny je spíš představa, mluví se o ní, vzpomíná se na ni, hlavně Edward si v představách z minulosti hodně věci příkrášluje a zkresluje. Jenny je v mladších pasážích naivní slečna, zažívá první krásnou lásku a myslí, že vydrží navždy – my dva proti celému světu, nic nás nezastaví, znáte to. Ale pak nastoupí realita a znovu se s ní setkáváme v podstatě až na konci muzikálu, kdy už je stará, umírněná a má za sebou poměrně těžký život. Má hezký oblouk z karikatury a zkresleného vyprávění do jemné herecké činoherní postavy a je především velmi důležitým elementem příběhu a vztahu Edwarda a jeho syna Willa.

Je vám blízká?

Jenny mi připomíná mě, když jsem byla puberťák. Mladá veselá naivní holka – to jsem asi tehdy byla. Myslím, že většina holek, když prožívá první lásku, tak se poprvé setkává s podobnými situacemi, poznává, jak se stavět i ke konfliktům a prvním rozchodům. Jinak mi moc podobná není, uvidíme, jak se s ní sžiju. *(smích)*

Jenny stráví život čekáním na Edwarda, místo aby podnikla kroky ke změně. Vy naopak s vervou přijímáte každou výzvu. Setkala jste se už s něčím, kolem čeho jste si vystavěla pomyslnou bažinu?

Jsem Blíženec – buď jdu do něčeho na sto procent, nebo se strašně bojím a raději od toho uteču. To se děje podle toho, v jaké životní situaci se zrovna nacházím. Kdysi kdykoli přišla nová výzva nebo nabídka na projekt, byla jsem nadšená. Říkala jsem: „*Jasně, zvládnou jezdit z Ostravy do Prahy třikrát týdně a spát čtyři hodiny denně, no problem.*“ Ale teď si pečlivě vybírám, jsem velice opatrná na svůj čas a energii, hod-

ně cestuju, mám spoustu práce v Praze i v Brně, ve „volném čase“ jsem skoro pořád v dabingových studiích, tak někdy času a energie moc nezbyvá. Když přijde příležitost k projektu, u kterého stoprocentně necítím, že ho za každou cenu musím dělat, už si ho vážně dávám na misky vah, dokonce si píšu pro a proti. A pokud nevím, vrátím se k tomu, jestli ve mně vše volá, abych toho byla součástí nebo ne – a to je většinou rozhodující dostatečně. A většinou se mi můj šestý smysl vyplatil a nezradil mě, protože když jsem zpětně sledovala, co se s projektem stalo, byla jsem ráda, že jsem si vybrala dobře.

Váš aktuální projekt *Velká ryba* je příběh v příbězích. Jaké příběhy vyhledáváte ve svých oblíbených antikvariátech?

Mám ráda klasiku, miluju *Annu Kareninu*, často si kupuju i starou poezii a snažím se paradoxně vybírat autory, které neznám – tak jsem narazila na spoustu krásných sbírek básní. Nedávno jsem kupovala Čapka, kterého jsem našla v nádherné vazbě, za pět korun. Knížky čtu hodně, nejlépe kriminální romány, to je moje. Někdy je to trochu komplikace, na dovolené minulé léto mi snoubenec říkal, ať už nečtu a užívám si Řecko. *(úsměv)* Sidney Sheldon – od něj jsem četla úplně vše. Je to taková ta klasika: ženská hrdinka, které se stalo bezpráví a je nucena svou situaci řešit. Je to asi kýč, ale já to miluju. *(smích)*

Kolem čtení se točí i muzikál *Matilda*, kde hrajete učitelku, která (nejen) pomoci knih *Matildě* pomůže. Ovlivnil někdo vaše směřování?

Na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, kde jsem studovala činoherní herectví, jsem měla paní profesorku Evu Polzerovou. To byla a stále je úžasná bezkonkurenční dáma, která nás učila jevištní pohyb a pantomimu. Je nasáknutá neuvěřitelnou moudrostí, nádherným přístupem k životu, ke svému

zdraví, tělu a lidem a opravdu mi předala hrozně moc. Až tolik, že když jsem pak na JAMU vymýšlela téma diplomové práce, rozhodla jsem se, že budu psát o přístupu paní Evy Polzerové k jevištnímu pohybu, pantomimě, celkovému hereckému projevu na jevišti a jak je důležité zvládnout koordinaci těla a dechu pro děti předškolního a školního věku. Jezdila jsem do Ostravy na její hodiny na konzervatoři i na lidušce a trásla se radostí, že tam zase můžu být. Hrozně mě to naplňovalo. Eva je pro mě dodnes velký vzor jako paní s grácií, která se nevzdává, je zásadová a přítom vždy laskavá – prostě neuvěřitelný člověk.

Využila jste poznatky z práce v praxi?

Ještě před napsáním práce za studia konzervatoře jsem jezdila jako vedoucí na tábory, měla jsem na starost nejmenší děti a některá hravá cvičení, na která je ale potřeba se soustředit a být kreativní a která s námi dělala právě Eva, se pro ně hodila. O samotné práci jsem pak mluvila s pár kolegy, a tak mě oslovila Erika Kubálková, půjčila si ji a podle některých cvičení učí své žáky na konzervatoři, za což jsem vděčná, přesně po tom jsem toužila, že práce nebude ležet v poličce, ale bude přínosná. A když se zkoušela *Matilda*, ptala se mě Petka Šimberová, která pracovala s dětmi na přípravě, jestli neznám nějaká cvičení, a tak jsem jí hned mohla poradit. To je na tom úžasné – cvičení pro děti mohou být adaptovaná na dospělé a opačně, jen je třeba je trochu upravit a vědět, kudy a jak je vést. Nevěřila byste, jak je pro dospělého herce náročné, když ho postavíte s ostatními do prostoru a řeknete: „Teď dýchej, vnímej své tělo, lidi okolo, křižuj prostor a až se zastaví hudba, zastav se taky.“ A to je právě špatně. Pozoruju to často přímo na jevišti, vidím, že někdy lidé neví, co s rukama, s tělem, ale bez toho neobsáhnete celistvost postavy.

Vaše divadelní učitelka Honeyová je po Jane Eyrové opět zakřiknutá nejistá osůbka. Nacházíte u nich styčné body, věděla jste při zkoušení, jak na to?

Nevěděla. (úsměv) Jednu věc mají podobnou: velice intenzivně cítí vnitřní procesy

a emoce. Jane je ale spíš stoická a umírněná, byla vedena k tomu, že emocionální projev je špatný. Tak si to myslím – co cítí, si nechává pro sebe a nebude nic dávat na jevo jednoduše proto, že je to její záležitost, ale také to v její pozici není na místě. Jenny Honeyová se bojí – a to je rozdíl. Prošla si náročným životem – i tím se podobá Jane – jenže Jane se nevzdává. Kdežto Jenny se vzdává pořád a ujde dlouhý proces, než se konečně odhodlá použít svůj hlas. Takže v tomto případě jde o strach a jeho různé podoby, řekla bych. To bylo třeba oddělit. Obě se nakonec osvobodí. Jane se emocionálně projeví a otevře tím dveře k lásce, které konečně uvěří, a Jenny nakonec zjistí, že může žít naplněný život, starat se o děti a učit je, ale nemusí zůstat v koutě. To je pro mě taky důležité – vypadám sice jako živel, ale když přijde konflikt, spíš se stáhnou. Někdy to ale dál nejde, a to jsou situace, kdy se sebou bojuju a říkám si: „Dost, už se musíš ozvat.“ Takže s oběma mám něco společného.

Jedna věc je umírnit se v muzikálu, jak se vám ale přechází do činoherních rolí?

Myslím, že je to o koncentraci. O tom, jak moc cítím postavu, jak moc se do ní ponořím. Pokud jsem na ni na sto procent soustředěná, jedním za ni a nemusím máchat rukama, běhat, skákat, křičet a vymýšlet věci navíc, protože postava sama mi vše dá. Právě na tom se intenzivně pracovalo u Jane Eyrové nebo Jenny Honeyové, aby u nich nebyly žádné vymyšlené věci. A v činohře si člověk nepomůže zpěvem ani pohybem, tam je ještě těžší něco osídit. Liší se to kus od kusu, ale problém mi to nedělá. Obecně prostě vejdu na jeviště, za tři hodiny se proberu a doufám, že vše bylo v pohodě. (smích)

Role, kdy tři hodiny nesejdete z jeviště a můžete se rozparádit, je Sophie v *Mamma Mia!* a Líza v *Majferce*. Tyto výkony rozparádily i Hereckou asociaci. Jaký je to pocit získat v tomto věku a tak rychle po sobě dvě širší nominace na Thálii?

Upřímně jsem nečekala, že by mě to mohlo

někdy potkat. Když přišla první širší nominace za roli Sophie, byla jsem úplně hotová. U *Majferky* jsem ani nevěděla, že se na ni byli podívat, byl to pro mě šok. Ale je to nádherná věc a krásné ocenění získat ve 29 letech dvakrát během dvou let širší nominaci na Cenu Thálie. Nic v mém přístupu se nezměnilo, jen je to fajn připomínka, že to má smysl. (úsměv)

Díky *Pretty Woman* máte i zkušenost se zaskoky. Jaké to je naskočit do hotové inscenace?

Pretty Woman jsem nazkoušela normálně v průběhu, jen v jiné roli, takže jsem představení i Kit znala a hned mi přirostla k srdci. Pořád mám v hlavě jednu připomínku pana ředitele. Když jsem se ptala, jestli už to není moc, řekl: „Ne, ještě přidej a dělej, co chceš, můžeš všechno, máš svobodu, uchop si ji podle sebe.“ Podobné to bylo, když jsme zkoušeli *Poslední loď*. A právě ta svoboda mě baví, vždy se samozřejmě snažím najít míru, ale svoboda pro mě má zásadní význam – v životě i kreativním procesu. Spíš u *Majferky* jsem cítila velký tlak, bylo na ni málo času, už byla nazkoušená. Navíc šlo o jednu z mála inscenací, kterou jsem nevíděla. Musela jsem se od všeho nějak odpíchnout, hledat svůj způsob a skočit do toho po hlavě, na pochybnosti nebyl čas. Taky jsem se bála srovnávání, ale řekla jsem si, že se všemi legendárními hereckými výkony budu inspirovat a pokusím se je ještě přebít. Snad se to povedlo. (úsměv)

V květnu oslavíte kulatiny. Nadělíte si k nim zamýšlené vlastní jazzové CD nebo sbírku poezie?

(úsměv) Začala jsem konečně dávat dohromady texty, mám i kolegu, který bude skládat hudbu, takže velice pomalu to pokročilo a těším se, že vše začneme dávat do kupy. Uvidíme. Ale chtěla bych si koupit auto, šetřím na něj, snad si ho nadělím, buď k třicátinám, nebo později. Už ať to je! (smích)
Nezbývá než poděkovat za příjemný rozhovor a do budoucna popřát spoustu krásných rolí i šťastně najetých kilometrů.

Text: Kateřina Vižďová

DIVADELNÍ
TEATR
RESTAURANT

Slevový poukaz

Sleva 10 %
na konzumaci pokrmů
i nápojů k příležitosti
otevření restaurantu Teatr.

Exkluzivně pro
návštěvníky Městského
divadla v Brně.

Kód poukazu:
AB25684799

Platnost do:
31. 5. 2023

WWW.RESTAURANT-TEATR.CZ
+420 533 316 443

Andrew Lipka, John August:

VELKÁ RYBA (BIG FISH) mystický muzikál

Poutavá hudba, vtipné písňové texty, fantastické příběhy naplněné fantazií, krásou, láskou a dobrodružstvím, neobyčejné historky hemžící se čarodějnicemi, obry, mořskými pannami a udatnými hrdinskými činy, které překračují hranice uvěřitelnosti – to vše vrchovatou měrou poskytuje tato silná a emotivní muzikálová podívaná, jež vás nadchne svou magičností.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Janota nebo A. Slanina, D. Rymeš nebo M. Salvadori, R. Coufalová nebo T. Navrátilová, K. Helbich nebo M. Mičulka, M. Krajčová nebo E. Skálová, O. Halámek nebo D. Vitázek a další.

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT bláznivá muzikálová komedie podle Monty Pythonů

Typickou tvůrčí metodou Monty Pythonů je bořit a srážet z pomyslného piedestalu všechno ikonické. Nejinak je tomu v případě artušovské legendy, kdy vymyslejí opravdu mistrovské pointy, z tématu si tropí šprtouchlata a dávají tak zabrat nejen Králi Artušovi a jeho rytířům, ale i vám divákům, jelikož toto představení je nekompromisním útokem na vaše bránice.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, H. Holíšová nebo A. Zelová, J. Brožek nebo O. Halámek, D. Rymeš nebo M. Salvadori, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Arthur Miller:

POHLED Z MOSTU klasické drama

Na volné ploše bez rekvizit jen mezi kostkami a kvádry na šedé scéně se odehrává o to barvitější a v každé době aktuální příběh, v jehož centru stojí osud jedné rodiny – přístavní dělník Eddie Carbone, jeho manželka Beatrice a dospívající neter Catherine, na níž Eddie lpí tak, až by se mohlo zdát, zda to není příliš... Toto komorní vztahové drama vás uchvátí!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, M. Sedláčková, B. Slaninová, P. Halberstadt, K. Pekar, M. Mihál, J. Przebinda a D. Rymeš.

Noël Coward:

HVĚZDA V PASTI konverzační komedie

Střípky ze života divadelního herce odhaluje brilantní komedie s příznačným názvem *Hvězda v pasti*. Herecká hvězda Garry Essendine by chtěl na jednu stranu mít klid od zástupů obdivovatelů, současně ale neumí být sám. Před svými nejbližšími se nechce přetvařovat, přitom už neví, kdy hraje a kdy je to vážné on. Právě tyto rozpory přinášejí vytríbené pobavení!

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: I. Ondříček, I. Vaňková, E. Studénková, A. Janíčková, L. Janíková, J. Przebinda, J. Brožek, J. Mach, J. Valeš, A. Zelová a J. Musilová.

PROGRAM KVĚTEN

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

PO	1.5. 18.00	První rande	
ÚT	2.5. 19.00	Sám na dva šéfy	C2
ST	3.5. 19.00	Sám na dva šéfy	
ČT	4.5. 18.00	Cyrano z Bergeracu	P18
PÁ	5.5. 19.00	Hvězda v pasti	C5
SO	6.5. 19.00	Vrabčák a anděl	
NE	7.5. 18.00	Pro nic za nic	
PO	8.5. 19.00	Pohled z mostu	AB1
ÚT	9.5. 19.00	Pohled z mostu	E2
ST	10.5. 19.00	Hvězda v pasti	A3
ČT	11.5. 19.00	Pohled z mostu	A4
SO	13.5. 19.00	Hvězda v pasti	AB6
NE	14.5. 19.00	Hvězda v pasti	D
PO	15.5. 19.00	Hvězda v pasti	A1
ÚT	16.5. 19.00	Hvězda v pasti	AB2
ST	17.5. 19.00	Pohled z mostu	AB3
ČT	18.5. 20.00	Muž z Malty	
PÁ	19.5. 18.00	Cyrano z Bergeracu	PP1
SO	20.5. 17.30	Yerma	
PO	22.5. 10.00	Bratři naděje	
PO	22.5. 18.00	Bratři naděje	
ÚT	23.5. 19.00	Pohled z mostu	A2
ČT	25.5. 19.00	Hvězda v pasti	AB4
PÁ	26.5. 19.00	Splašené nůžky	
SO	27.5. 19.00	Pohled z mostu	A6
NE	28.5. 19.00	Pohled z mostu	E7

PO	1.5. 18.00	Velká ryba (Big Fish)	
ÚT	2.5. 18.00	Velká ryba (Big Fish)	
ST	3.5. 19.00	Velká ryba (Big Fish)	
PÁ	5.5. 19.00	Devět křížů	
SO	6.5. 19.00	Devět křížů	
NE	7.5. 14.00	Devět křížů	
NE	7.5. 18.00	Devět křížů	
PO	8.5. 14.00	Devět křížů	
PO	8.5. 18.00	Devět křížů	
ÚT	9.5. 18.00	Devět křížů	
ST	10.5. 19.00	Devět křížů	
PÁ	12.5. 19.00	Monty Python's Spamalot	
SO	13.5. 19.00	Monty Python's Spamalot	
NE	14.5. 18.00	Monty Python's Spamalot	
ÚT	16.5. 19.00	Velká ryba (Big Fish)	C2/E2
ST	17.5. 18.00	Velká ryba (Big Fish)	SP
ČT	18.5. 19.00	Velká ryba (Big Fish)	C4
SO	20.5. 15.00	Špina	
ÚT	23.5. 18.00	María de Buenos Aires	
SO	27.5. 14.00	Matilda	
SO	27.5. 18.00	Matilda	
NE	28.5. 14.00	Matilda	
NE	28.5. 18.00	Matilda	
PO	29.5. 18.00	Matilda	
ÚT	30.5. 18.00	Matilda	
ST	31.5. 18.00	Matilda	

ST	7.6. 19.00	Bella Figura	
PÁ	9.6. 17.30	Pudl a pudr	
SO	10.6. 14.00	POZOR, ZORRO!	
SO	10.6. 16.00	POZOR, ZORRO!	
NE	11.6. 19.30	Pekařova žena	
PO	12.6. 17.30	Kouzelná flétna	
ÚT	13.6. 17.30	The Legend of Lunetic	
ST	14.6. 19.00	Hvězda v pasti	AB3
ČT	15.6. 18.00	Hvězda v pasti	
PÁ	16.6. 19.00	Osmyčky	
SO	17.6. 19.00	Ti druzí	
PO	19.6. 19.00	Zdenek Merta u klavíru	
speciální host: Ondřej Gregor Brzobohatý, náhr. za 15. 3. 2023			
NE	25.6. 18.00	Cyrano z Bergeracu	PPP
PO	26.6. 18.00	Cyrano z Bergeracu	PP2
ČT	29.6. 19.00	Pocta šansonu	

ČT	1.6. 18.00	Matilda	
PÁ	2.6. 18.00	Matilda	
SO	3.6. 14.00	Matilda	
SO	3.6. 18.00	Matilda	
NE	4.6. 14.00	Matilda	
NE	4.6. 18.00	Matilda	
PO	5.6. 18.00	Matilda	
ÚT	6.6. 18.00	Matilda	
PÁ	9.6. 19.30	Frankensteinova nevěsta	
NE	11.6. 17.00	Jesus Christ Superstar	
PO	12.6. 20.00	Elisabeth	
ÚT	13.6. 19.30	Devět křížů	
ST	14.6. 19.00	Devět křížů	
ČT	15.6. 18.00	Devět křížů	
NE	18.6. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PO	19.6. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	R2023/ X2023
ÚT	20.6. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	A2023/ M2023
ST	21.6. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	T2023/ Z2023
ČT	22.6. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	V2023
PÁ	23.6. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
SO	24.6. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
ÚT	27.6. 18.00	Mamma Mia!	
ST	28.6. 19.00	Mamma Mia!	
ČT	29.6. 18.00	Mamma Mia!	

Hvězda v pasti

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

„Večery plné nespoutané radosti a roztomilých ošklivostí“ zažijete s talentovanou dívkou Matildou, která kromě čtení ovládá též umění telekineze, jež důvtipně využije proti zlé Ředitelce Trunchbullové, která trýzní jak děti, tak i milou učitelku Honeyovou. A o svém neobyčejném talentu vás přesvědčí nejen představitelky Matildy, ale i ostatní účinkující!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU) hudební komedie podle hry G. B. Shawa Pygmalion

Hned několikrát bude v červnu na jevišti Hudební scény řádit a hantecem z plna hrdla švitořit květinářka Líza Ďulínková, která svým temperametem a nezkrtnou energií okouzlí profesora Hradského, Plukovníka Špičku, mladého Bedřicha, a hlavně vás diváky! Slavný romantický příběh oděný do secesních kostýmů a brněnských reálií zkrátka nabízí špičká zážitek!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo E. Skálová, K. Pekar nebo P. Štěpán, J. Brožek nebo R. Širila, J. Mazák, A. Novotný, J. Musilová a další.

Karel Cón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

OSMYČKY rekapitulační lepoporelo

Už jen jména protagonistů této totální unfeerie – Čeněk Uduvač a Marcel Zatykal – dávají tušit, že v této inscenaci probíhající exkurze historií naší české země bude vskutku originální a nadčasová. Zbystřit by však měli nejen milovníci dějepavy, ale především nadsázky a dobré zábavy, neboť jak se ukáže, i pro tu je v našich dějinách místa víc než dost.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: M. Isteník, P. Štěpán, R. Coufalová, D. Vitázek, J. Uličník, L. Kolář, J. Ressler, O. Halánek a další.

Benny Andersson, Björn Ulvaeus, Catherine Johnson:

MAMMA MIA! legendární muzikál

Donna Sheridanová, majitelka taverny na řeckém ostrůvku a máma dcery Sophie, která zrovna chystá svatbu se svým milým Skyem, pořád sní o krásném létě, které strávila s tehdejšími přítelem Harrym. A Billem. A Samem. A jeden z nich je nejspíš Sophiiným otcem, což je svižná a humorná zápletka tohoto hitu nabitého muzikálu, který v červnu odstartuje i vaše léto.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Antalová nebo M. Sedláčková nebo I. Vaňková, D. Křížová nebo B. Remišová nebo P. Šimberová a další.

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

SO	3.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	4.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PO	5.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	6.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ST	7.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ČT	8.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PÁ	9.6.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
NE	11.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
PO	12.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
ÚT	13.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu
SO	17.6.	20.30	Eliška/Rejčka
NE	18.6.	20.30	Eliška/Rejčka
PO	19.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ÚT	20.6.	20.30	Eliška/Rejčka
ČT	22.6.	20.30	O statečném kováři
PÁ	23.6.	20.30	O statečném kováři
SO	24.6.	20.30	O statečném kováři
ÚT	27.6.	20.30	Lakomec
ST	28.6.	20.30	Lakomec
ČT	29.6.	20.30	Lakomec
SO	1.7.	20.30	Noc na Karlštejně
NE	2.7.	20.30	Noc na Karlštejně
PO	3.7.	20.30	Noc na Karlštejně
ST	5.7.	20.30	Světáci
ČT	6.7.	20.30	Světáci
PÁ	7.7.	20.30	Světáci
NE	9.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
PO	10.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně
ÚT	11.7.	20.30	Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně

■ Premiéra

Matěj Voda

Vždycky mě volají, když něco hoří

Rodák z Hlinska, dirigent, aranžér a skladatel Matěj Voda vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka. Spolupracoval například s Moravskou filharmonií Olomouc, Cameratou Janáček, Vinohradským symfonickým orchestrem či Pražským smíšeným sborem. S novou tváří za dirigentským pultem MdB jsem si povídal o jeho cestě k hudebnímu divadlu, jak jej okouzlo hudební Brno a kam nyní v počátku své kariéry vlastně směřuje.

Matěji, vybavuješ si v životě moment, kdy ti došlo, že tě hudba bude provázet po zbytek života?

Myslím, že ano. Já se díky mamince věnuju muzice od mateřské školky. Ale ta pouť začala být výrazně zajímavější až asi ve čtrnácti letech, když jsem začal hrát v kapele, která byla v rámci ZUŠ. Byl to jazz-rock fusion a vedl to skvělý učitel Robert Frei. Tam jsem zjistil, že mě hudba baví.

A do té doby jsi ten pocit neměl?

To bylo různé. Když mě maminka poprvé vzala do základní umělecké školy, zeptali se mě, na co bych chtěl hrát. Já jsem ukázal na klávesy s automatickým doprovodem, protože tam byla celá kapela, že jo. Maminka to nějak přešla a já jsem začal chodit na flétničku. Nikdy jsem nechápal proč. Od druhého roku jsem pak začal chodit současně i na klavír a asi po třech letech mi konečně dovolili hrát na klávesy. Chvilku to bylo super, pak kolem dvanáctého roku přišla krize. Cvičil jsem jen na hodinách, což bylo neúnosné, ale pak přišla kapela!

Čím tě hraní v kapele tak okouzlo?

Já jsem byl vždycky hrozný trémista jako sólový hráč, ale v kapele to bylo jinak, tam se mnou byli další lidé. A když to byla věc, která dohromady dávala smysl, tak jsem trému neměl. My jsme hráli sami pro sebe, samozřejmě pro publikum, ale hlavně spolu. To byl úplně jiný zážitek.

A tehdy ses rozhodl, že se muzikou jednou budeš žít?

To bylo později, studoval jsem osmileté gymnázium a dlouho jsem si myslel, že se ze mě stane lékař. Bavila mě anatomie, první pomoc, několik let jsem byl dokonce junior vodní záchranné služby, ale v šestnácti letech se ukázalo, že to na medicínu nebude. Organická chemie začala být příliš komplikovaná, tak jsem začal přemýšlet a došlo mi, že muzika není zase tak blbý nápad. Když se v maturitním ročníku rozhodovalo, pan učitel Frei mi doporučil, abych se jel podívat do Prahy na Konzervatoř Jaroslava Ježka. Dal jsem si konzultaci u Ondřeje Kabrny, který mi poradil, že na klavír to úplně není, ale řekl mi, ať to zkusím na skladbu.

Byl jsi tedy přijat na skladbu, ale později jsi začal studovat i dirigování...

Hlavně první věc, ke které mě Ježkova konzervatoř donutila, bylo to, že jsem poprvé v životě skutečně cvičil na klavír a bavilo mě to!

Jak se to stalo, že tě to začalo bavit?

Za prvé protože jsem musel udělat přijímačky z klavíru, takže jsem tenkrát začal soukromě chodit k jiné učitelce klavíru. A tam mě to strašně chytlo! Hrál jsem Beethovenovu *Sonátu* a Rachmaninovo *Preludium cis-moll* a začala mě strašně bavit klasika. Na konzervatoři jsem měl potom hodně hodin klavíru, což se pak na mně podepsalo tak, že jsem si dvakrát přehrál ruce.

Přehrál ruce? Co to znamená?

Že jsem si hraním uhnal zánět šlach. Studoval jsem základy dirigentské techniky, do toho jsem od sedmi ráno chodil cvičit na piano a v zimě jsem nenosil rukavice. Ozval se zánět, to byla strašná bolest. Ale odnesl jsem si z toho ponaučení a vředycky, když jsem měl v budoucnu nějaké problémy, pomohlo mi nejvíce začít hrát v klidu stupnice na klavír, u toho jsem se dokázal uvolnit a to zabalilo.

Jak ses pak dostal k hudebnímu divadlu?

Musím říct, že moje láska k hudbě souvisí s muzikály. První muzikál, který jsem viděl, když mi bylo osm let, byl *Galileo* Janka Ledeckého v Divadle Kalich v Praze. Už tehdy mě bavilo propojení hudby a příběhu, protože to ve mně budilo emoce, které byly silnější, než kdybych jenom vnímal příběh. A to se pak všechno na konzervatoři propojilo.

Velmi záhy přichází tvá první zkušenost s hudebním nastudováním. V roce 2014 jsi spolupracoval s Divadlem Antonína Dvořáka v Příbrami na inscenaci *Balada pro banditu*, která se mimochodem hraje dodnes a nedávno oslavila svou devadesátou reprízu. Jak ses dostal zrovna k příbramskému divadlu?

To bylo ve třetáku a původně to měl dělat kolega z vyššího ročníku. Mě to hrozně zajímalo, protože jsem si ujížděl na muzikálech pořád, v té době zrovna na *Wicked*. Tak jsem prosil toho spolužáka, jestli bych se

S kolegy z inscenačního týmu na tiskové konferenci

třeba někdy nemohl přijít podívat na zkoušku, až to bude připravovat, a on mi slíbil, že mě někdy vezme. No a pak mi zavolal, že to nakonec dělat nemůže a jestli bych do toho nenastoupil já. Takže jsem ve svých asi jednadvaceti letech jednou ráno pustil film *Balada pro banditu*, vytisknul si scénář, ve škole se nahlásil jako nemocný a odpoledne jsem jel do divadla na první schůzku. Příbramský umělecký šéf a režisér Milan Schejbal tehdy prohlásil: „Vidím, že jste připravený, času je málo, tak nám řekněte, jestli do toho jdete, premiéra je za šest týdnů.“ A já jsem řekl, že jo. Tím začala moje profesní kariéra v muzikálovém divadle.

A evidentně tě to neodradilo!

Mě ne. Já mám ve svém životě velké štěstí, že když jsem něco hodně chtěl, tak se mi to nikdy nesplnilo hned, vždycky až tak o pět let později. A jakmile jsem něco fakt nečekal, tak to přišlo hned. Když přijde nějaká možnost, sice netuším, jestli na to mám, ale žijeme jenom jednou a je důležité to zkusit. Měl jsem štěstí a byla to jízda.

Potom začaly přicházet další nabídky?

Jak se stalo, že jsi začal spolupracovat s dalšími divadly?

Já to mám už v přijmení. Mně vždycky volají, když něco hoří. Když je potřeba někde udělat něco, od čeho dávají jiní ruce pryč, já jsem schopný to dát do kupy. A jestli si na něčem zakládám, tak na tom, že vše vždycky dodám a nehroučím se. Hudební divadlo pro mě bylo vždycky synergií disciplín, které jsem dělal předtím. Byl jsem dřív šormistr, psal jsem hudební úpravy, hrál jsem v kapele... To všechno se do divadelního provozu dost hodí. Když se na to člověk podívá zpětně, má pocit, jako by jeho život byl v něčem nalinkovaný a teď se to posbírání a tady se to propojí. Potom jsem dělal různé další věci, díky „Ježkárně“ jsem třeba hrál několik let ve svatební kapele, taky jsem fungoval v soukromé hudební škole Pavly Zumrové, kde jsem měl na starosti nastudování muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* v angličtině, pak dětský muzikál *Cinderella*, v Divadle Na Fidlovačce *Šakalí léta*, muzikálovou parodii *Padesát odstínů šedi* v Divadle Radka Brzobohatého... A vždycky to přišlo tak, jak

to často v umělecké branži funguje: někdo to měl domluvené a ten to nakonec nedělal. Takže se ke mně dostala spousta zajímavé práce, která postupně dál nabývá.

Abys toho neměl málo, tak ses přihlásil ještě na dirigování na Hudební fakultu JAMU.

Ano, to byl další důležitý milník v mém hudebním životě. Na konzervatoři jsem potkal pro mě zásadní osobnost, pana doktora Petrdlíka, s kterým jsem měl operní tvorbu a žánrovou neboli muzikálovou tvorbu. A on mě tehdy strašně nadchnul pro hudební divadlo jako takové. Já jsem si vždycky myslel, že budu dělat muzikály a přes to nejede vlak. A tehdy jsem se jednou ráno probudil s rozhodnutím, že si musím koupit vstupenky na všechny opery a všechny balety, co se jenom v Praze hraje. Naprosto mě to uchvátilo a zjistil jsem, že kromě muzikálů mě baví i klasika, a hlavně kombinace věcí. To mě právě vedlo k rozhodnutí, že se chci dál věnovat dirigentské činnosti. Tak jsem nakonec zakončil na JAMU a mám obrovské štěstí na pedagogy, kterými jsou Robert Kružík a Jakub Klecker, což jsou oba skvělí dirigenti jak v koncertním, tak v divadelním prostředí.

Začal jsi nějak více vnímat prostředí brněnského hudebního divadla?

Ano, hned od začátku studia jsem začal spolupracovat s Divadlem na Orlí, s kterým jsem prakticky srostl, a to jak s operami, tak muzikálem. Spolupracoval jsem s Janáčkovou operou, kde jsem zastával pozici asistenta dirigenta u Verdiho *Othella* a Lehárovy *Veselé vdovy*. A měl bych dělat dvě asistence i v příští sezóně.

Jak ses dostal ke spolupráci s Městským divadlem Brno?

To bylo tak, že jsem si zapsal na škole předmět *Dirigování muzikálu* s šéfdirigentem Městského divadla Brno Danem Kalouskem.

Tvým debutem v Městském divadle Brno je inscenace *Velká ryba*, kde jsi dirigentem a autorem hudebního nastudování spolu s Emou Mikeškovou a která měla českou premiéru 22. dubna. Jak na tebe působí právě MdB?

Pro mě osobně to znamená zajímavou příležitost, protože je to větší projekt než to, co jsem dělal v muzikálu doposud. Je to skvělé divadlo s vlastním živým orchestrem. A i když jsem MdB zatím pozoroval spíše z dálky, vím, že u nás patří ke špičce.

Do budoucna sebe vidíš spíš jako umělce na volné noze nebo jako zaměstnance nějaké instituce?

Přál bych si pracovat v divadelních provozech spíš na volno. Ale je pravda, že by bylo hezké mít někde domovskou scénu, kde člověk stráví jeden týden z měsíce. V klasickém zaměstnaneckém poměru bych se úplně dobře necítil.

Máš čas na svoje skládání?

Já jsem zatím od skladby ustoupil, protože jsem si uvědomil, že je to vlastně velmi asociální práce. Nejvíce mě baví práce s muzikanty a skladbu využívám jako jeden ze svých oblíbených „šroubováků“.

Děkuji za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

SkloREX
AKVARISTIKA

**Z nových rybiček a interiéru akvária
se mohou diváci těšit ve foyer
naší Činoherní scény**

O nádherné akvárium se už několik let stará firma SkloREX, která má i krásnou prodejnu na ulici Koperníkova 4309/19 v Brně-Židenicích. Patříte-li mezi vlastníky domácích akvárií nebo se jimi chcete stát, neváhejte tam zavítat.

13/05
2023

FESTIVAL
DIVADELNÍ SVĚT
BRNO

W33

Generální
partner NdB:

Za finanční
podpory:

B | R | N | O |

jihomoravský kraj

13/05
2023

FESTIVAL
DIVADELNÍ SVĚT
BRNO

22. 5.

DIVADLO MINOR
BRATŘI NADĚJE
10.00 a 18.00 ČINOHERNÍ SCÉNA

13/05
2023

FESTIVAL
DIVADELNÍ SVĚT
BRNO

20. 5.

SLOVENSKÉ
NÁRODNÉ DIVADLO (SK)
ŠPINA
15.00 HUDEBNÍ SCÉNA

18. 5.

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO
VELKÁ RYBA (BIG FISH)
19.00 HUDEBNÍ SCÉNA

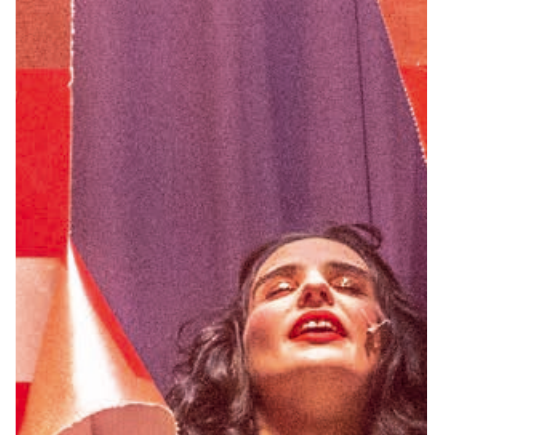
DEKKADANCERS
MUŽ Z MALTY
20.00 ČINOHERNÍ SCÉNA

MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ
YERMA
17.30 ČINOHERNÍ SCÉNA

23. 5.

MĚSTSKÁ DIVADLA PRAŽSKÁ
& LENKA VAGNEROVÁ & COMPANY
MARÍA DE BUENOS AIRES
18.00 HUDEBNÍ SCÉNA

MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO
POHLED Z MOSTU
19.00 ČINOHERNÍ SCÉNA

LO BRNO MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO M

Ivana Holubová

Na vašich webových stránkách www.carmen-flora.cz jsem se dočetla, že jste si vlastním květinářstvím splnila sen. Kde se ten sen zrodil?

Už od dětství mě fascinoval barevný svět květin. Ačkoli moje cesta měla několik odboček, s radostí mohu říct, že moje květinová fantazie nakonec rozkvetla ve skutečnost.

Každou premiéru našeho divadla zdobí kytice z vašeho květinářství. Kdy a jak tato spolupráce vznikla?

Věřili byste, že je to již devatenáct let, co jsem otevřela své květinářství v NC Královo Pole? V těch začátcích jsem měla to štěstí, že jsem se seznámila s šarmantním panem Gazdíkem. Netrvalo dlouho a navázali jsme úžasnou spolupráci s divadlem, kterému dodáváme naše kytice, jež zdobí všechny premiéry.

Máte jako ředitelka tak velké a úspěšné firmy ještě čas na aranžování?

Před šesti lety jsme se s rodinou vydali

vstříc novému dobrodružství a přestěhovali se do USA. Přestože mě řízení společnosti na dálku zaměstnávalo, něco mi v životě chybělo – práce s krásnými květinami. Rozhodla jsem se přenést kousek své vášně do Dallasu a založila zde pobočku Carmen Flora. Nyní mám již několik let to potěšení vytvářet svatební dekorace a úžasné kytice pro místní zákazníky.

Jak by vypadala kytice, kterou byste připravila sama pro sebe?

Já prostě zbožňuji hortenzie, zahradní růže, tulipány a vlčí máky! Tyto křehké květy mi rozjasňují den a já prostě nemohu odolat, abych je nezařadila do svých každodenních aranžmá. A kdybych si měla vytvořit kytici pro sebe, můžete se vsadit, že tyto krásky by v ní měly zvláštní místo.

Jaký vliv má na podobu kytic roční období?

Díky celosvětovým pěstitelům máme prakticky veškerý sortiment květin během ce-

lého roku. Nezapomínejme však na krásu sezónních květin – majestátních tulipánů, narcisů a hyacintů, které nás zdobí na jaře, půvabných pivoňek, kopretin a slunečnic, které kvetou v létě, zářivých chryzantém, jiřin a znovu slunečnic, které zdobí naše zahrady na podzim, a svátečních květin s vánoční tematikou, které nám rozjasňují zimní dny.

Máte doma každý den květiny?

Ano, energie květin mě provází celý život a neumím bez ní žít.

Máte čas sama přijít do divadla? Co se vám u nás líbilo?

Pokaždé, když přiletím do Brna, zavítám se svou rodinou do divadla, letos se těšíme na *Matildu*. Z minulých premiér mě uchvátila *Pretty Woman* a *Mary Poppins*.

Text: Klára Latzková

Velikonoční koncert

Velikonoční čas je půvabný v tom, jak bravurně dokáže propojit křesťanské i pohanské tradice skloubené v jednom případě se zmrtvýchvstáním Ježíše Krista a v případě druhém s bezstarostným vítáním jara. A přesně k takovému propojení došlo během letošního *Velikonočního koncertu*, který náš orchestr odehrál pod vedením Dana Kalouska na Velký pátek a Bílou sobotu. Duchovní aspekt představovala *Stabat Mater* výtečného velšského skladatele Karla Jenkinse. Skladba z roku 2008 má dvě charakteristické polohy – klasickou a etnickou, tu druhou reprezentovala obzvlášť zpěvačka Iva Bittová a Ondřej Vaníček s magic-

kou flétnou shakuhachi. Skladby Zdenka Merty *Klaunovo jarní odpoledne* a *Over the Horizon (Concerto for Nine Fingers)* patřily z tohoto pohledu spíše ke světským radostem či starým slovanským zvykům vyprovázení Morany a vítání její sestry Vesny. Další účinkující byla dvánáctiletá klavíristka Klára Gibišová, jež je vítězkou a hvězdou mnoha dětských soutěží, nekonvenční Vilém Veverka, jenž patří k nejlepším evropským hobojistům, a věhlasná mezzosopranistka Markéta Cukrová. Diváci celý program *Velikonočního koncertu* ocenili upřímným aplausem a my jsme rádi, že jsme jim mohli tyto svátky zpříjemnit.

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace (zakřížkujte):**

Tracy Letts / Mary Page Marlowová

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra / Devět křížů

Pam Valentine / Ti druzí

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador / Medicus

Richard Bean / Sám na dva šéfy

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin / Matilda

Arthur Miller / Pohled z mostu

Noël Coward / Hvězda v pasti

Andrew Lippa, John August / Velká ryba (Big Fish)

W. A. Mozart, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně

4. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Mary Page Marlowová / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Devět křížů / hudba - libreto - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Ti druzí / překlad - scéna - kostýmy - plakát

Medicus / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - projekce - plakát

Sám na dva šéfy / překlad písňových textů - scéna - kostýmy - hudební nastudování - pohybová spolupráce - plakát

Matilda / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - trikové efekty - plakát

Pohled z mostu / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Hvězda v pasti / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Velká ryba (Big Fish) / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - projekce - loutky - plakát

Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně / hudba - libreto - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si ve čtvrté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Připravujeme

Wolfgang Amadeus Mozart, František Šterbák, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

KROKODÝL ZE SVRATKY ANEB MOZART V BRNĚ

Wolfgang Amadeus Mozart, asi nejspornější génius evropské hudby. Pro mnohé dokonce symbol geniality jako takové, tolik úchvatné hudby stihl za pouhých pětatřicet let svého života vytvořit. Ze všech oslavných citátů na téma Mozart postaćí jediný: *Mozart je největší ze všech skladatelů, jeho hudba je tak čistá a krásná, až má člověk pocit, že ji nevytvořil, ale prostě našel, že byla odevždy součástí skryté krásy vesmíru a pouze čekala, až bude odhalena.* Neřekl to nikdo jiný než Albert Einstein.

Vytvářet další životopisný příběh na mozartovské téma se může zdát troufalé. Trojice osvědčených komediálních mystifikátorů Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán na to ovšem šla odjinud. Historický fakt návštěvy jedenáctiletého Wolfganga Mozarta v Brně na přelomu let 1767 a 1768 doplnila o dvě skutečnosti, o kterých oficiální historie mlčí, ale nemůžeme vyloučit, že se staly – a pokud se nestaly, tak se jistě stát mohly.

První je Mozartovo setkání s druhým dětským hudebním géniem, stejně starým a stejně nadaným Jankem Skládalem ze Žarošic, které bylo dle našeho příběhu pro Mozarta osudové. Druhým je pak překvapivé vysvětlení, kde se v našem Brně doopravdy vzal krokodýl nazývaný „brněnský drak“. Do Brna tohoto krokodýla, který se jmenuje Friedrich, v našem spektaklu nepřiváží nikdo jiný než samotný Leopold Mozart, který se jej pokouší tajit před všemi okolo. I jeho však zaskočí, že právě Friedrich se malému Wolfgangovi stane největším životním zdrojem hudební inspirace...

Hravé mystifikační balábile nás provází Mozartovým životním osudem ve třech časových rovinách – kromě jeho brněnského

pobytu se ocitneme v Praze roku 1787, těsně před premiérou *Dona Giovanniho*, které ho ovšem vždy lehce tvořící Amadeus náhle není schopen dokončit. A ocitneme se i na samotném konci Mozartova života, ve Vídni roku 1791, kdy za nemocným Mozartem přichází záhadný muž objednat si *Requiem*. I s ním je to ovšem nakonec jinak, než by se na první pohled zdálo... Celý kus pak v podání velkého orchestru doplní Mozartova hudba v často nečekaném aranžérském pojetí Františka Šterbáka.

Tvůrčí tým inscenace tvoří **Stanislav Slovák** (režie), **Dan Kalousek** (hudební nastudování a dirigent), **Jaroslav Milfajt** (scéna), **Andrea Kučerová** (kostýmy), **Hana Kratochvilová** (choreografie), **Zuzana Kaldčíková** (asistentka dirigenta) a **Klára Latzková** s **Janem Šotkovským** (dramaturgie). V trojediné hlavní roli se představí **Kryštof Helbich** (Wolfgang), **Libor Matouš** (Amadeus) a **Marco Salvadori** (Mozart). Komické trio brněnských konšelů Ponavu, Svitavského a Svrateckého ztvární **Milan Němec**, **Robert Jícha** a **Jonáš Florián**, v dalších rolích uvidíte **Matyáše Mičulku** (Janek Skládál), **Dušana Vitázka** (Leopold Mozart), **Tomáše Sagera** (Ředitel divadla), **Martu Matějovou** (Josefína Dušková), **Pavlu Vitázkovou** (Hraběnka Schratzenbachová), **Barboru Slaninovou** (Nannerl), **Igora Ondříčka** (Pan Rozumný), **Patrika Földešeho** (Pan Veselý), **Jakuba Przebindu** (Verkracht, Muž v masce), **Lukáše Janotu** (Schikaneder), **Jana Valeše** (Janek Skládál dospělý) a další. **Premiéra Krokodýla ze Svatky proběhne na Biskupském dvoře 3. června.**

Text: Jan Šotkovský

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2024 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2023. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Z dějin českého písňového textu

Milan Lasica
KEĎ SOM IŠIEL

Keď som išiel do lesa na drevo
drevo sa mi do prsta zadrelo
triesočka mi pod nechtom bude hniť
musím si ja pol prsta odfakliť

Ale keď si odfaklím pol prsta
sotva mi to mládenci odpustia
keď si v krčme dám iba pol deci
skúmať budú že čo je vo veci

Tak si radšej odfaklím celý prst
aj tak by bol maličký ako chrúst
podľa toho malého prstíka
by mi ani nehrala muzika

Lenže teraz v kotrbe vrta mi
čo si počnem so štyrmi prstami
budeže to oštara hej veru
v štyroch prstoch udržať sekeru

Odfaklím si ja všetkých päť prstov
aj tak boli priveľmi nahusto.
ruka bude bez prstov nič to vedť
na druhej ich zostane ešte päť

A keď kosiť pôjde sa na lúky
ja nepôjdem veď budem bez ruky
len si koste ale ja ako pán
jednou rukou vínečko popíjam

Keď som išiel do lesa na drevo,
drevo sa mi do prsta zadrelo
kto by sa bol odvážil vtedy povedať
že to taký šťastný koniec bude mať

Každé pravidlo má svoju výjimku, tudíž i rubrika *Česká divadelní píseň* má svého slovenského hosta. Je jím nekorunovaný král slovenského písňového textu, jedinečný herec a dramatik Milan Lasica. V jednom bilančném rozhovore pravil: „Úprimne po-

vedané, viac som sa pohyboval medzi hudobníkmi ako medzi hercami. Muzikanti tvorili neodmysliteľnú súčasť môjho profesionálneho života od samého začiatku. Mám taký pocit, že som skôr z muzikantskej brandže ako z hereckej,“ a dodal: „Koncom 50. rokov nastalo obdobie divadiel malých foriem a tam sa hudba a piesne stali nedeliteľnou časťou divadelných predstavení. Bola to novinka a pozdávalo sa mi to, bolo mi to blízke. Takže som sa snažil používať piesne v divadle čo najčastejšie.“ Lasicovy piesne hrajú zpravidla na humornou strunu, väčšinou však se zřetelným odstíнем melancholie nebo vědomím absurdity věci vezdejších. Hravost se v nich často nenápadně přesmykne k černému humoru. Keď som išiel, přesně stupňovaná groteska o vesnickém filutovi, který od zadřené třísky dojde neúprosnou logikou k spokojenému useknutí vlastní ruky, je pod rozverným povrchem vlastně nelichotivým portrétem národní povahy. Lasica ji napsal (se svým dvorním skladatelem Jaro Filipem) pro inscenaci hry *Náš přítel René*, kterou hodlali se spoluautorem Júliem Satinským uvést na bratislavské Nové scéně roku 1980. Dobová cenzura uvedení hry nepovolila, píseň ovšem o rok později vyšla na albu tria Filip-Lasica-Satinský *Bolo nás jedennást*, o kterém kritik Pavel Klusák výstižně napsal: „V kódu popových slágrů vytvořili patrně nejpodvratnější desku, která tu za Husákovy nevládné éry oficiálně vyšla.“

Text: Jan Šotkovský, kresba: Jaroslav Milfajt

Nepřehlédněte

Užijte si den dětí s Matildou

Na začátku června do školních lavic na jevišti Hudební scény opět usedne mimořádně talentovaná prvňáčka Matilda Wormwoodová a její neméně nadaní spolužáci. I když jsou děti v tomto kouzelném muzikálu občas trochu odbojné, jejich revolta má smysl, neboť je vtípně namířena proti kruté ředitelce školy Agathě Trunchbullové. A ani doma se svými rodiči to Matilda nemá úplně jednoduché. Světlym bodem v jejím životě se tak stává čtení knih, vyprávění úžasných příběhů knihovnicí Phelpsově a setkání s laskavou učitelkou Jenny Honeyovou. Jak to s Matildou nakonec dopadne, zjistíte, když společně se svými dětmi a vnučaty vyrazíte na toto magické představení plné úchvatných výkonů.

Strávit neopakovatelné chvíle s celou rodinou díky této velkolepé podívané, která zajistí zábavu i poučení nejen dětem, ale také dospělým, můžete až **do 6. června**. A největší nedočkavci mohou vyhledat už květnové reprízy **od 27. května**.

Vstupenky jsou již v prodeji na našich pokladnách či online na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Ohlédnutí za končící sezónou pohledem uměleckých šéfů
- Rozhovor s Petrou Šimberovou připravila Helena Brzobohatá
- Jan Šotkovský vyzpovídá Františka Šterbáka
- Na fotografiích se vrátíme k české premiéře magického muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*
- Pozvánka na poslední koncert *Zdenek Merta u klavíru* v této sezóně
- Zhodnocení sezóny optikou různých ocenění opět napsal Vít Závodský
- Plakát Jana Valeše

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN květen 2023

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

284. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 04. 2023

Náklad 5 100 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Tino Kratochvil

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin

MATILDA

režie Petr Gazdík

27. až 31. května a 1. až 6. června

na Hudební scéně

Eva Jedličková, Karolina Kabele, Kristýna Daňhelová

Česká premiéra 1. a 2. dubna na Činoherní scéně

Noël Coward

HVĚZDA V PASTI

konverzační komedie režie Mikoláš Tyc

